

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobkyně: **M. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 10. 2013, č. j. 11 A 97/2012 – 47,

t a k t o :

Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 5. 2012, č. j. MV-23287-12/SO-2011, zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha ze dne 3. 12. 2010, č. j. CPPH-109153/CI-2010-60, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky.

[2] Proti uvedenému rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu, kterou zamítl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 15. 10. 2013, č. j. 11 A 97/2012 – 47, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[3] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala proti tomuto rozsudku Městského soudu v Praze kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Návrh na přiznání odkladného účinku však stěžovatelka žádným způsobem neodůvodnila.

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti ani k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve znění účinném od 1. 1. 2012 je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Z citovaných ustanovení vyplývá, že kasační stížnost ze zákona nemá odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele a po vyjádření žalovaného usnesením přiznat, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu,

resp. krajským soudem přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc napadeného rozhodnutí. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly. Pokud důkazní břemeno neunes, soud návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítne (srov. např. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 10. 2003, č. j. 52 Ca 9/2003 - 144, publikované pod č. 87/2004 Sb. NSS, či usnesení téhož soudu ze dne 29. 11. 2005, č. j. 30 Ca 28/2005 - 86). Nejvyšší správní soud považuje uvedený závěr, k němuž dospěl krajský soud, za přesvědčivý a konstatuje, že jej lze nepochybně vztáhnout i na řízení o kasační stížnosti.

[7] Jak již bylo uvedeno výše, stěžovatelka ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevedla žádnou konkrétní újmu, která by jí hrozila v důsledku výkonu napadeného rozhodnutí žalovaného. Nezbývá tak než konstatovat, že stěžovatelka v první řadě neunesla břemeno tvrzení, natož pak břemeno důkazní a Nejvyšší správní soud proto podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. její návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé. Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že pokud snad stěžovatelka v budoucnu podá další, řádně odůvodněný návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, bude se jím Nejvyšší správní soud zabývat.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. ledna 2014

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu